

Arrest

nr. 142 346 van 30 maart 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 25 oktober 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 september 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 februari 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 maart 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat R. PELLENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Oekraïens staatsburger van Armeense origine te zijn, afkomstig uit Chernovtsy, Oekraïne.

Op 15 maart 2011 verklaarde uw moeder, A.G. (O.V. X), die zich liet scheiden van uw vader, zich vluchteling bij de Belgische autoriteiten.

Deze aanvraag werd op 19 maart 2012 door het Commissariaat-generaal afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Uw moeder stelde tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die voormelde beslissing van het CGVS bij arrest van 9 oktober 2012 bevestigde.

Uw moeder verblijft tot op heden in België, evenals uw minderjarige zus Eva.

U woonde de voorbije jaren in Chernovtsy, waar u werkte in een bakkerij.

In 2012 werd u lid van de Partij van de Regio's, de partij van ex-president Viktor Yanukovitsj. U deed dit hoofdzakelijk uit praktische overwegingen; het lidmaatschap van voormelde partij bood enkele voordelen en u werd voornamelijk uit zakelijk oogpunt lid van de partij.

Uw activiteiten voor de partij bleven beperkt tot het tot 2 keer toe bijwonen van een vergadering van de partij, vlak nadat u lid was geworden, en voorts organiseerde u in totaal 3 keer het verspreiden van pamfletten om promotie voor de partij te maken.

In 2012 en 2013 werd u door de politie gearresteerd.

De problemen die zouden leiden tot uw definitieve vlucht uit uw herkomstland begonnen in februari 2014. U kreeg toen het bezoek van 3 onbekenden, die lucht zouden gekregen hebben van uw lidmaatschap van de Partij van de Regio's. U werd bestolen en in elkaar geslagen.

U diende een klacht in bij de politie en in dat verband liet u uw verwondingen vaststellen door een bureau voor medische gerechtelijke expertise.

De uitkomst van het onderzoek kent u niet.

In de tweede helft van maart 2014 werd u opnieuw belaagd in uw bakkerij. Bij deze aanval werd u ontvoerd en overgebracht naar een regiment van het leger. U kreeg er te horen dat u, van Armeense origine, verplicht zou worden om de Oekraïense strijdkrachten te versterken in het licht van het aan de gang zijnde conflict in Oekraïne.

Net voordat u werd opgepakt drukte de Armeense president zijn steun aan Rusland uit in verband met het conflict in Oekraïne. Deze uitspraak zou zich tegen u (en andere Armeniërs) gekeerd hebben. 2 dagen lang werd u vastgehouden.

U zou uiteindelijk bevrijd worden door uw vriend/kennis M.. Hij werkte voor het regiment dat u vasthield. Hij leidde u persoonlijk naar buiten. M. zei u dat het in uw geval best zou zijn om Oekraïne te verlaten. Zodoende werd gestart met de voorbereiding van uw vlucht.

Op 15 april 2014 verliet u Oekraïne in een Mercedes Sprinter. Via Polen en Duitsland reisde u naar België.

Op 16 april 2014 kwam u in België aan.

De volgende dag, in casu op 17 april 2014, verklaarde u zich voor het eerst vluchteling bij de bevoegde asielinstanties.

In het kader van onderhavige asielaanvraag werden de volgende documenten overlegd: uw binnenlands paspoort (origineel), uw lidkaart van de Partij van de Regio's (origineel), een aanbevelingsbrief van een pastoor van de evangelische kerk (origineel), een diploma (origineel), een document van een rijkschool (origineel), een medisch attest, als bijlage bij het rijbewijs (origineel), een examenkaart bij uw rijbewijs (origineel), een aantal kwitanties (ingescande kopie), een pachtovereenkomst (gescande kopie), een onkostenlijst (gescande kopie), een pachtakte (gescande kopie), een attest van het Ministerie van Volksgezondheid (kopie), een attest van de belastingdienst (kopie), een uittreksel uit staatsregister (kopie), een medisch voorschrift (origineel), een attest van een arts (origineel) en een flyer (origineel).

B. Motivering

In het kader van onderhavige aanvraag beroept u zich op uw lidmaatschap van de Partij van de Regio's en op uw Armeense origine, waardoor u door onbekenden zou belaagd en bedreigd zijn. Welnu, op basis van alle beschikbare elementen kan in uw hoofde niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, volgens de bepalingen van de Vluchtelingenconventie, noch tot het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, volgens de definitie van subsidiaire bescherming. Deze beoordeling is gebaseerd op de hierna beschreven vaststellingen.

Vooreerst werd vastgesteld dat uw verklaringen op een fundamenteel punt in de chronologie van uw asielrelaas niet te rijmen zijn met de inhoud van een door u overlegd document.

Op de vraag wat het laatste incident in Oekraïne was – dat voor u de directe aanleiding was voor uw vlucht naar België – verklaart u dat het een incident was in een militair commissariaat; u werd erheen gebracht, na 2 dagen door uw vriend bevrijd, waarna u onderdook en dit in afwachting van de praktische organisatie van uw reis (CGVS, p.8).

*U specificeert dat voormeld incident **eind maart, tussen 20 en 25 maart** plaatsvond (CGVS, p.8).*

*Op de vraag of u kort voordien reisplannen had, verklaart u (CGVS, p.8) dat dit niet het geval was. Welnu, uit het door u overlegde binnenlands paspoort blijkt dat op uw naam een internationaal paspoort werd uitgereikt op **3 maart 2014**, dus ruimschoots voor het laatste incident, dat u eind maart situeert en waarna u startte met de organisatie van uw vlucht uit Oekraïne.*

U werd met uw verklaringen en de inhoud van het binnenlands paspoort geconfronteerd (CGVS, p.8).

In eerste instantie erkent u één en ander niet meteen te kunnen verklaren om vervolgens te beweren dat de stempel in het binnenlands paspoort mogelijk geantidateerd werd, maar hiervoor brengt u geen plausibele verklaring naar voor.

Op basis van de hiervoor beschreven vaststelling wordt uw geloofwaardigheid reeds in ernstige mate gehypothetheerd, aangezien u de organisatie van uw vlucht situeert vanaf eind maart, terwijl reeds begin

maart een internationaal paspoort op uw naam werd uitgereikt en u aangeeft dat u geen reisplannen had in de periode voorafgaand aan het laatste door u beschreven incident.

Verder werd een tegenstrijdigheid vastgesteld tussen uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en deze tijdens uw uitgebreid asielgehoor door het CGVS en dit aangaande een aspect van een door u aangehaald vervolgingsfeit.

U verklaarde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (CGVS-vragenlijst, DVZ, vraag 3.1.) dat u ongeveer 2 jaar geleden **samen met uw grootvader werd meegenomen** (door de politie).

Tijdens uw asielgehoor bij het CGVS verklaarde u nochtans dat u bij deze arrestatie **alleen werd meegenomen** (CGVS, p.7); niemand die u kende werd gelijktijdig of samen met u meegenomen.

U werd geconfronteerd met de vastgestelde inconsistentie (CGVS, p.7) waarop u beweert dat uw grootvader u na voormelde arrestatie wel is komen ophalen, maar dat hij niet samen met u was meegenomen (door de politie).

Vervolgens werd u uitdrukkelijk gewezen op de passage in de betreffende vragenlijst, maar u verklaart dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken niets zei over het feit dat uw grootvader gelijktijdig met u zou zijn opgepakt.

Behalve de vaststelling dat u geen afdoende uitleg geeft voor de vastgestelde inconsistentie, moet worden benadrukt dat u bij het begin van uw uitgebreid asielgehoor zelf en spontaan een verbetering aanbracht in verband met de CGVS-vragenlijst (CGVS, p.1).

Hiermee geconfronteerd beweert u dan niet op het eerste stukje van uw verklaring in de vragenlijst gelet te hebben (CGVS, p.7).

Bijgevolg blijft de vastgestelde inconsistentie overeind, waardoor uw geloofwaardigheid verder wordt ondergraven. Immers, van u mocht verwacht worden dat u consistent zou zijn in uw verklaringen over een arrestatie door de politie, aangezien u bij DVZ slechts 2 politie-arrestaties aanhaalde en bijgevolg coherenter kon zijn in uw verklaringen over het al dan niet mee oppakken van u bekende personen, zeker wanneer het familieleden betreft.

Dat u terzake niet consistent bent, ondergraaft uw geloofwaardigheid bijgevolg verder.

Tevens werd vastgesteld dat u onaannemelijk weinig interesse betoont (betoonde) voor de opvolging van aspecten die betrekking hebben op de door u voorgehouden vervolgingsfeiten.

Blijkens uw verklaringen zou uw vriend M. u bevrijd hebben bij het laatste incident en hij zou u geadviseerd hebben om Oekraïne definitief te ontvluchten.

Welnu, u weet niet hoe hij vernam dat u opgesloten was in een regiment van het leger (CGVS, p.9). U vermoedt dat M. de 3 mannen, die u hadden opgepakt, kende, maar u hebt hem geen verdere vragen gesteld (CGVS, p.8).

Voor u was enkel van tel dat M. u had bevrijd en verder wilde u Oekraïne zo snel mogelijk verlaten (CGVS, p.9).

Aangezien M. u bevrijdde, u hem goed kende, hij u aanraadde om het land te verlaten, mocht van u verwacht worden dat u bij hem meer concrete info zou vergaren over voor u mogelijke toekomstige risico's bij een langer verblijf in uw herkomstland.

Uw passieve houding terzake doet afbreuk aan uw geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van het laatste incident in het bijzonder.

De hiervoor in uw hoofde vastgestelde passieve houding, blijkt eveneens uit een ander aspect van uw relaas.

U verklaart (CGVS, p.11) dat u een klacht aanhangig maakte na de eerste tegen u gerichte aanval, maar in dat verband erkent u nooit te hebben nagevraagd of en in welke mate de bevoegde autoriteiten stappen ondernamen om enig gevolg te geven aan uw klacht.

Een dergelijke mate van desinteresse doet eveneens afbreuk aan uw geloofwaardigheid.

Er kan geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen over de door u beschreven vlucht vanuit uw herkomstland naar België.

Blijkens uw verklaringen zou u per minibas via Polen en Duitsland naar België gereisd zijn (CGVS, p.3).

Eerst verklaart u (CGVS, p.4) dat uzelf geen identiteits- of reisdocumenten moest overleggen bij grensovergangen.

Op de daaropvolgende vraag of u iets gezien hebt van grensovergangen of –controles, beweert u vervolgens (CGVS, p.4) dat u dat in principe wel hebt gezien om meteen daarna te stellen dat u een paspoort kreeg van uw chauffeur (passeur) dat u toonde aan een douanier, om het meteen nadien terug te geven aan de chauffeur.

De chauffeur zou u voor de reis totaal niet geïnstrueerd hebben over wat u moest zeggen in geval van controle aangaande over uw identiteit, nationaliteit, reisbestemming of reisdoel (CGVS, p.4), wat weinig geloofwaardig is. Immers, smokkelaars lopen een aanzienlijk risico bij het over de grens smokkelen van personen. In dat geval kan verwacht worden dat zij hun klanten minstens instrueren over de modaliteiten van de reis en in het bijzonder over wat zij moeten verklaren in geval van controles.

Dat uw chauffeur u hoegenaamd geen enkele instructie zou gegeven hebben is bijgevolg weinig geloofwaardig te noemen.

Bovendien verklaart u uitdrukkelijk via Polen gereisd te zijn.

Uit bijgevoegde informatie, waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat personenvoertuigen en hun inzittenden aan de Poolse grens strikt en op individuele wijze gecontroleerd worden.

Uw verklaringen zijn bijgevolg weinig geloofwaardig te noemen.

De voorgaande vaststelling is zwaarwichtig.

Niet enkel kan het Commissariaat-generaal geen geloof hechten aan uw verklaringen over uw vlucht naar België, maar er zijn aanwijzingen dat u het bezit van een internationaal paspoort tracht te verheimelijken voor de Belgische autoriteiten.

Uit het door u overlegde Oekraïense paspoort (pagina 7) blijkt immers dat op uw naam een internationaal paspoort werd uitgereikt op 3 maart 2014.

U verklaart (CGVS, p.4) dat uw chauffeur (passeur) uw intern paspoort een tijdje heeft geleend en het u later teruggaf, met stempel die bewijst dat een internationaal paspoort werd afgeleverd.

Op de vraag of internationale paspoorten niet persoonlijk moeten worden afgehaald, verklaart u (CGVS, p.4) daarover niets te weten en verder beweert u dat u nooit een reispaspoort hebt aangevraagd, gezien of ontvangen. Meteen daarop verklaart u uitdrukkelijk (CGVS, p.5) geen internationaal paspoort te bezitten en er nooit een gehad te hebben.

Welnu, op basis van dergelijke verklaringen en uw weinig geloofwaardige verklaringen over uw reis naar België, ontstaat wel degelijk het vermoeden dat u een internationaal paspoort achterhoudt voor de Belgische autoriteiten om aldus een geldig visum, het moment van uw uitreis uit uw herkomstland en de wijze waarop u uw land verliet te verheimelijken voor de asielinstanties.

Op basis van dergelijke vaststellingen wordt uw algemene geloofwaardigheid verder ondermijnd.

U verwijst, doorheen uw verklaringen, naar uw Armeense origine die de oorsprong zou zijn van problemen in uw herkomstland.

Welnu, uw loutere Armeense origine kan geen aanleiding geven tot de toekenning van een internationaal beschermingsstatuut.

Immers beschikt het Commissariaat-generaal over informatie (zie kopie in het administratief dossier) waaruit blijkt dat de loyaliteit van de Armeense en Kazachse minderheid in Oekraïne weliswaar in vraag kan gesteld worden door uitspraken van de respectieve regeringen, maar het Adviserend Comité van de Raad van Europa ziet geen bijzondere of onmiddellijke dreiging voor de toegang tot rechten voor minderheden in Oekraïne.

Volgens de Hoge Commissaris voor Mensenrechten van de Verenigde Naties is er weliswaar sprake van haatspeeches, vooral via sociale media, maar incidenten tegen minderheden zijn zeldzaam en geïsoleerd.

Op basis van dergelijke informatie kan gesteld worden dat er geen sprake is van veralgemeend geweld tegen minderheden in Oekraïne.

Bijgevolg kan het louter behoren tot de Armeense minderheid in Oekraïne op zich geen aanleiding geeft tot het u alsnog toekennen van internationale bescherming.

Ten slotte beroept u zich tevens op de recente gebeurtenissen in uw herkomstland; uw grootvader zegt dat het beter is om nu niet terug te keren naar Oekraïne omwille van de actuele veiligheidssituatie (CGVS, p.13).

Wat betreft deze verwijzing naar de politieke onrust en instabiliteit in geval van terugkeer, benadrukt het Commissariaat-generaal dat het zich bewust is van de problematische situatie in Oekraïne, doch dat uit niets kan worden afgeleid dat het loutere feit een Oekraïens staatsburger te zijn op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of om te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming.

Zulks vindt aansluiting bij het standpunt van de UNHCR waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, en waaruit kan worden afgeleid dat de UNHCR van oordeel is dat elke asielaanvraag op eigen merites en op individuele basis moet worden beoordeeld, dit met bijzondere aandacht voor de specifieke omstandigheden eigen aan de zaak.

Hieruit volgt dat een loutere verwijzing naar uw Oekraïens staatsburgerschap niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

Een individuele beoordeling van uw vraag om internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of het risico voor het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk, en u blijft hier om bovenstaande redenen in gebreke.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld naar aanleiding van een gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge doch stelt vast dat uit een grondige analyse van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), duidelijk blijkt dat de actuele veiligheidssituatie in Chernovtsy, waarvan u afkomstig bent op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiaire bescherming wettigt.

Gelet op de hierboven verzamelde vaststellingen kan er in uw hoofdte geen aannemelijke vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden vastgesteld.

De door u overlegde documenten werpen geen ander licht op deze beoordeling.

Uw binnenlands paspoort (document 1: groene map), een diploma (document 4: groene map), documenten van uw rijopleiding (documenten 5, 6 en 7: groene map) bewijzen uw identiteit en uw nationaliteit en daarnaast bevatten ze gegevens over uw opleiding en rijopleiding.

Deze gegevens staan in het kader van onderhavige aanvraag niet ter discussie.

Uw lidkaart van de Partij van de Regio's (document 2: groene map) bewijst weliswaar dat u gekend was bij het bestuur van voormelde partij, maar bevat geen informatie over de door u aangehaalde problemen die het gevolg zouden geweest zijn van uw lidmaatschap.

Een aanbevelingsbrief van de pastoor van de religieuze gemeenschap waartoe u behoorde (document 3: groene map) bewijst louter dat u bij voormelde gemeenschap gekend was, maar evenmin bevat het document gegevens over de door u ingeroepen vervolgingsfeiten.

U legt voorts meerdere documenten over die uw professionele achtergrond staven.

Het betreft een aantal kwitanties (document 8), een pachtovereenkomst voor het gebruik van een handelspand (document 9), een onkostenlijst, tevens bijlage bij een overeenkomst over het uitbaten van een handelsruimte (document 10), een akte voor de overname van een gebouw dat fungeerde als handelspand (document 11), een licentie van het Ministerie van Volksgezondheid voor de productie van brood (document 12), een document van de belastingdiensten, waaruit blijkt dat u gekend was als ondernemer (document 13), een uittreksel uit het algemeen staatsregister van ondernemingen en eenmansbedrijven (document 14).

De hiervoor opgesomde documenten staven weliswaar dat u in Oekraïne actief was als bakker en als dusdanig gekend was bij meerdere overheidsinstanties, maar ze bevatten geen inhoudelijke verwijzing naar de vervolgingsfeiten die uzelf linkt aan uw professionele activiteiten.

U legt 2 medische stukken over (documenten 15 en 16).

Blijkens de documenten zou u begin maart 2014 angstig en licht depressief zijn geweest en daarom zouden u medicijnen zijn voorgeschreven, maar ook deze documenten leggen geen inhoudelijk verband met de door u naar voor gebrachte vervolgingsfeiten, die u niet aannemelijk wist te maken, en verder blijkt uit de attesten niet dat uw cognitief geheugen dermate zou aangetast zijn zodat u niet in staat bent tot het afleggen van coherente verklaringen.

Ten slotte legt u een flyer over van een bakkerszaak (document 17). Van dit document mag aangenomen worden dat het werd gebruikt als promotiemateriaal, maar het bevat geen informatie over de door u ingeroepen vervolgingsfeiten.

Bijgevolg moet besloten worden dat alle door u overlegde documenten geen ander licht werpen op de negatieve eindbeoordeling van onderhavige asielaanvraag.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 25 oktober 2014 (zie p. 3) de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), de schending van de artikelen 48/4 en 57/6, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) en de schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de motiveringsplicht.

Hij laat gelden dat (zie p. 3) uit zijn verklaringen uitdrukkelijk blijkt dat hij in gevaar verkeerde in Chernovtsy terwijl de commissaris-generaal besluit dat er geen gevaar is bij terugkeer naar zijn land en daarvoor verwijst naar veelvuldige tegenstrijdigheden en weinig aannemelijke elementen in zijn verklaringen. Hij merkt op dat (zie p. 4) hij ook niet in staat is gesteld zich te verdedigen tegen de informatie die de commissaris-generaal aanhaalt.

Hij laat gelden dat (zie p. 4) uit zijn verklaringen uitdrukkelijk blijkt dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade terwijl de commissaris-generaal besluit dat er geen risico is.

Hij stelt dat (zie p. 4) uit “*de dagelijkse berichten uit de regio*” blijkt dat er een totaal andere situatie heerst dan die die de commissaris-generaal beschrijft. Hij verwijst hiervoor naar een artikel van “*Het Laatste Nieuws*” van 14 oktober 2014 en naar een artikel van *dereactie.be* van 27 september 2014.

Hij voert ook aan dat (zie p. 5) de beslissing van de commissaris-generaal nauwelijks gemotiveerd is daar waar volgens de motiveringsplicht de redenen van de weigeringsbeslissing duidelijk moeten omschreven zijn en ten gronde relevant.

Verzoeker vraagt aan de Raad (zie p. 6) de beslissing van de commissaris-generaal te hervormen en van hem de status van vluchteling te erkennen, ondergeschikt hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet bedoelde beslissingen, over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95).

Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund noch door de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Bewijslast

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr.

186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.3. Vluchtelingenstatus

De Raad hecht geen geloof aan het asielrelaas van verzoeker, gezien:

(i) verzoeker verklaarde bij zijn verhoor op 1 september 2014 op het Commissariaat-generaal dat het incident dat de aanleiding vormde voor zijn vertrek uit zijn land plaatsvond tussen 20 en 25 maart (zie het verhoorverslag, p. 8), terwijl uit het door hem overlegde binnenlands paspoort blijkt dat hem een internationaal paspoort werd uitgereikt op 3 maart 2014 en hij rond die tijd geen (andere) reisplannen had (zie het verhoorverslag, p. 8);

(ii) verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde (zie vragenlijst DVZ, vraag 3.1) dat hij ongeveer twee jaar geleden samen met zijn grootvader werd meegenomen door de politie, terwijl hij op het Commissariaat-generaal verklaarde dat hij bij deze arrestatie alleen werd meegenomen (zie het verhoorverslag, p. 7);

(iii) verzoeker niet wist hoe zijn vriend M. vernam dat verzoeker vastgehouden werd in een regiment van het leger (zie het verhoorverslag, p. 9) en M. hierover geen verdere vragen heeft gesteld (zie het verhoorverslag, p. 8);

(iv) verzoeker verklaarde (zie het verhoorverslag, p. 11) dat hij een klacht indiende na de eerste aanval, maar dat hij nooit heeft nagevraagd of en in welke mate de bevoegde autoriteiten stappen ondernamen om enig gevolg te geven aan de klacht;

(v) verzoekers onaannemelijke verklaringen over zijn vluchtroute naar België, waardoor het vermoeden ontstaat dat hij een internationaal paspoort achterhoudt voor de Belgische autoriteiten om aldus een geldig visum, het moment van zijn uitreis uit zijn herkomstland en de wijze waarop hij zijn land verliet te verheimelijken voor de asielinstanties;

(vi) verzoekers loutere Armeense origine geen aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationaal beschermingsstatuut, gelet op de informatie door de commissaris-generaal toegevoegd aan het administratief dossier;

(vii) uit niets kan worden afgeleid dat het loutere feit een Oekraïens staatsburger te zijn, op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling of om te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming, gelet op de informatie door de commissaris-generaal toegevoegd aan het administratief dossier.

In het verzoekschrift wordt aangevoerd dat de commissaris-generaal besluit dat er geen gevaar is voor verzoeker bij terugkeer naar zijn land van herkomst, gelet op de veelvuldige tegenstrijdigheden en weinig aannemelijke elementen in zijn verklaringen.

Verzoeker laat dienaangaande gelden dat hij niet in staat is gesteld zich te verdedigen tegen de informatie die de commissaris-generaal aanhaalt.

De Raad wijst er vooreerst op dat de procedure voor de commissaris-generaal geen jurisdictionele procedure is, maar een administratieve.

De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing op beslissingen die worden genomen in het kader van de vreemdelingenwet (RvS 14 maart 2005, nr. 141.946; RvS 2 februari 2007, nr. 167.415; RvS 12 september 2001, nr. 98.827). Er bestaat geen verplichting tot het houden van een tegensprekelijk debat gezien de bestreden beslissing een bestuurlijk karakter heeft.

Er bestaat evenmin een artikel of rechtsregel die de commissaris-generaal zou beletten om een beslissing te nemen op grond van een tegenstrijdigheid waarmee de asielzoeker niet geconfronteerd werd.

De Raad benadrukt nog dat advocaten en personen die de asielzoekers bij hun procedure begeleiden het dossier van een asielzoeker, conform artikel 32 van de Grondwet, steeds mogen komen inkijken op de zetel van het Commissariaat-generaal.

Verzoeker toont niet aan dat hij geen gebruik kon maken van dit inzagerecht. In zoverre verzoeker dan ook zou bedoelen dat hij geen volledige kennis van zijn dossier zou hebben gehad, mist deze grief feitelijke grondslag.

Ten slotte kan nog worden opgemerkt dat verzoeker door middel van de bestreden beslissing hoe dan ook kennis heeft genomen van de argumenten jegens hem en door het instellen van een beroep met volle rechtsmacht voor de Raad de mogelijkheid heeft gehad om er op te reageren.

Gelet op bovenstaande vaststellingen wordt aan het asielrelaas van verzoeker geen geloof gehecht worden; er is derhalve geen reden om het te toetsen aan het Vluchtelingenverdrag (RvS 12 januari 1999, nr. 78.054, Polat).

De vluchtelingenstatus als voorzien in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, wordt niet erkend.

2.2.4. Subsidiaire beschermingsstatus

Een ongeloofwaardig relaas kan ook niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt geen andere elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepalingen.

Op basis van "*International Protection Considerations related to developments in Ukraine - Update I*" van UNHCR van juli 2014 en "*COI Focus. Ukraine. Situation de sécurité dans la région de Chernivtsi*" van 29 augustus 2014, door de commissaris-generaal toegevoegd aan het administratief dossier, stelt de Raad immers vast dat de actuele veiligheidssituatie in Chernovtsy, waarvan verzoeker afkomstig is, op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiaire bescherming wettigt.

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging, *quod non in casu*.

De bewering in het verzoekschrift dat uit "*de dagelijkse berichten uit de regio*" blijkt dat er een totaal andere situatie heerst dan die die de commissaris-generaal beschrijft en zijn verwijzing naar een artikel van "*Het Laatste Nieuws*" van 14 oktober 2014 -over geweld in "*het dorpje Sartana, nabij de Oost-Oekraïense stad Marioepol*"- en naar een artikel van deredactie.be van 27 september 2014 -over aanvallen "*in de buurt van de stad Shchastya*"- tonen niet aan dat voornoemde informatie -over verzoekers regio van herkomst Chernovtsy- foutief is of dat deze informatie verkeerd werd geïnterpreteerd, temeer gezien de informatie in het administratief dossier van recentere datum is dan deze door verzoeker bijgebracht. Het komt nochtans aan verzoeker toe om met concrete en objectieve gegevens aan te tonen dat de betreffende informatie niet correct is.

De subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, wordt niet toegekend.

2.2.5. Besluit

In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van voormelde wet aantoonst.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig maart tweeduizend vijftien door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M. BONTE